

Scénář – paní Olga Handlová

Náš příběh začíná v 1. polovině 20. století.

Jmenuju se Olga Handlová, narodila jsem se v roce 34, je mě 89.

Celé své mládí žila v krásném domě se zahradou u Orlických hor.

Mladí jsem prožila v Rychnově nad Kněžnou, což je takové menší okresní město, město Karla Poláčka, kterej teda napsal Bylo nás pět. A maj tam teď sousoší.

2. světovou válku si Olga skoro nepamatuje, protože byla ještě dítě.

Ale vím, že v Heydrichiádě jsem vždycky poslouchala s hrůzou jména těch popravených.

Její manžel byl jako malé dítě převezen do koncentračním tábora.

Když Olga chodila na základní školu, Němci obsadili všechny školy.

Chodila jsem do gymnázia, maturovala jsem v roce 52 a na vysokou školu jsem nemohla z důvodu špatného kádrového posudku jít.

Po škole se rozhodla pro velkou životní změnu.

Přestěhovala jsem se do Prahy, kdy mně teda bylo 18, bydlela jsem v podnájmu a v Praze jsem byla od roku 52 až do důchodu.

Během života vystřídala různé práce.

Pracovala jsem nejdřív v laboratoři, což mě teda vůbec nebavilo. Pak jsem byla v redakci jako korektorka. Pak jsem pracovala, v takovém obchodním ústavu zaměřeném na kvalitu zejména teda potravin a ovoce, což jsem si nějak z dětství odnesla, a bylo to docela zajímavý. Dělala jsem tam hlavně překlady dokumentace z angličtiny. Skončila jsem jako vedoucí potravinářských oddělení v obchodním domě Kotva.

Na komunismus velice nerada vzpomíná. Je to pro ni nejhorší období života.

Protože tátu hrozně pronásledovali a uštvali ho, takže umřel v čtyřiapadesáti. Poprvé ho ranila mrtvice v sedmačtyřiceti a v čtyřiapadesáti umřel. Já jsem nesměla studovat, prostě nebylo to lehký.

V průběhu svého života hodně cestovala.

No tak jsem jezdila z Evropy, nejdál jsem byla v Damašku, tedy v Sýrii. No a jinak několikrát jsem byla ve Švédsku a v Norsku, páč ten sever mě nějak celej život táhnul. Ve Francii jsem byla tejdén, nebo 2x dokonce, v Anglii, v Dánsku, v Holandsku. Pochopitelně v Rusku. Tam jsem byla i služebně.

Radost jí přinášel i sport.

Lyžovala jsem ráda. Neříkám, že vynikajícně. Lyžovala jsem teda sjezdovky, tak na běžkách, a to jsem ještě před dvěma lety byla na běžkách.

Ale věnovala se i jiným sportům: ráda běhala a všeobecně ji zajímala atletika.

Její život je plný vzpomínek, má ráda historii a velice ráda čte knihy. Na závěr nám paní Olga dala hezkou radu do života.

Mějte se rádi!